

Προλετάρι όλo το κόσμo ενοθίτε!

E-8

825

M. N. ΚΟΒΑΔΕΝΣΚΙ

ΙΑ ΣΙΝΤΟΜΙ
ΕΚΣΙΣΤΟΡΙΣΙ ΤΙΣ ΖΟΙΣ
ΤΥ ΛΕΝΙΝ

№ 21

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1930

М. Н. Коваленский

Жизнь и деятельность ЛЕНИНА

ИЗДАНИЕ

Греческого из-ва „КОММУНИСТИС“

Перевод Молохиди П. Д.

Report No. 43-20

Заказ № 217

Тир. 5000

Ростов-Дон. Типография Греческого Изд-ва "Коммунистич"

Η επιτυχία τις επανάστασις το Οχτόβρι καί κατάλιπς τις εκςυσίας απ'τιν εργατικι τάκςι στι Ροσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στι διορατικότιτα, τιν ατσαλένια θέλςις κ'επιμονι το μεγάλο κα ακλόνιτο αρχιγυ τις εργατικις τάκςις, Βλαδιμίρυ Ιλιτς Λένιν.

Ο Λένιν γενίθικε στιν απομονομένη κομόπολι Σιμπιρτσκ πανο στο Βόλγα, στις 3 το Απρίλι 1870 απ'τιν ικογένια το σχολικυ οργανοτυ Ι.Ν. Υλιανοφ. Ο Λένιν, το μέλοντος ο μεγάλος θεωριτικός αρχιγος αποκαλίπτετε με τις πρότες-το σχολικες επιτιχίες στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι το 1887 φιλακίστικε ο αδελφός-το Αλέκξαντρος πυ αργότερα καταδικάστικε στιν κρεμάλα

Заказ № 489 Пор. №. 27 " 5

Журнал/книга имеет: _____ стр. _____
_____ табл. _____ карт.

№ № вып. _____

Примечания:

*Думбески
деу картоне*

Расписка отв. за подготовку в перепл.: *Роберт*

Η επιτυχία τις επανάστασις το Οχτόβρι και κατάλιπεν τις εκουσίας απ' την εργατική τάξιν στη Ρωσία, οφίλετε κατα μέγα μέρος στη διορατικότητά, την ατσαλένια θέλιν κ' επιμονήν το μεγάλο και ακλόνητο αρχηγό τις εργατικές τάξεις, Βλαδιμίρ Ιλίτς Λένιν.

Ο Λένιν γενήθηκε στην απομονωμένη κομόπολη Σιμπιρσκ πάνω στο Βόλγα, στις 3 του Απρίλι 1870 απ' την οικογένεια του σχολικού οργανοτού Ι.Ν. Υλιανόφ. Ο Λένιν, το μέλλοντος ο μεγάλος θεωρητικός αρχηγός αποκαλείπτετε με τις πρώτες-του σχολικές επιτυχίες στο γυμνάσιο.

Το Μάρτι του 1887 φιλακίστηκε ο αδελφός-του Αλέξαντρος που αργότερα καταδικάστηκε στην κρεμάλα απ' την τσαρική κυβέρνηση, γιατί έκανε απόπειρα να σκοτώσει τον τσάρο Αλέξαντρο τον 3-ο. Κρεμάστηκε δε στις 5 του Μαΐ 1887. Τον κεραιόνα ο Βλαδίμιρ Ιλίτς τελίονε το γυμνάσιό. Η πορτες τον πανεπιστιμίον τον μεγαλοπόλεον ισαν κλιστες για τον Λένιν, τον αδελφον ενος τεροριστου που καταδικάστηκε σε θάνατο, και γιαφτο ο Ιλίτς ενεγράφηκε το χινόπορο του 1887 στο πανεπιστίμιο Καζαν.

Το φιτιτικο του όμος στάδιο διεκόπηκε γλίγορα. Στις 5 του Φλεβάρη 1888 αποκλίστηκε απ' το πανεπιστίμιο γιατί πήρε μέρος στις φιτιτικές ταραχες που σινέδωναν τότε, και εκςορίστηκε στο χωριο Κυσκυσκίνο του διαμερίζματος

το Καζαν. Τα χρόνια 1888 και 1889 τα πέρασε στο Καζαν, το θέρος το 1889 έφυγε στη Σαμάρα, και εκεί άρχισε να προετοιμάζετε για τις πανεπιστημιακές εκετάσεις. Στα 1891 ο Ιλίτς έδωσε εκσετάσεις στη νομική σχολή του πανεπιστημίου της Πετρόπολης και αφού κατ'αφτον τον τρόπο γενική δικηγόρος γίρισε και πάλι στη Σαμάρα.

Το επάνκελμα όμως του δικηγόρου δεν του άρεσκε και πολί. Το έτος του 1893 συνκέντρωσε γύρω-του ένα μικρό όμιλο απο Μαρξιστες νέους και το χινόπορο τις αφτις χρονίαις γίρισε στην Πετρόπολη.

Στην πόλη αφτι ο Λένιν ανέλαβε ένα επίμονο και αποφασιστικό αγώνα εναντίον του κόματος του ναροτνίκι (Λαϊκόν) που δεν ήθελαν να παραδεχτούν τον επαναστατικό τακτικό ρόλο του προλεταριάτου, στα ζιτίματα του επαναστατικού κινήματος της Ρωσίας και τις ρωσικές επανάστασεις. Επίσης δημοσίεπσε το 1894 την πρότι-του παράνομη μπροςόρα: «Τι ίνε η λαϊκή και πως αγωνίζυντε ενάντια στους ρωσιαλδημοκράτες;

Το χινόπορο τις αφτις χρονίαις ο Ιλίτς γενική στην Πετρόπολη μέλος της οργάνωσης «Κεντρικός όμιλος για την καθοδήγηση του εργατικού κινήματος» και διεκθίνι ένα εργατικό όμιλο μαθημάτων. Τον Απρίλη του 1895 ανεχώρισε στο εκωτερικό και συναντάτε με τους εκεί εδρικόμενους αρχηγους Πλεχάνοφ, Ακσερλοντ και Σαζόλιτς. Τον Σεπτέμβρι της αφτις χρονίαις επιστρέφι στην Πετρόπολη όπου οργανώνι την «Ένοση του αγώνα απελευθερωτικής της εργατικής τάξης» που μπορεί πολί ορθά να θεωρίτε ως πρότι περιφεριακή επιτροπή του ρωσικού κομμουνιστικού κόματος. Η ρωσική μυστική αστυνομία ιταν πολί προσεχτική, δεν επέτρεπσε στην ένοση αφτι να

εργασθι πολι κερσ αλα σχεδον γρίγορα τιν διέλιξε.
Ο ς. Λενιν τον Δεκέβρι τυ 1895 ρίχτικε στις φιλακες.

Τον κερό-τυ στι φιλακι ο Ιλίτς πέρασε επεκσεργαζόμενος το βιβλίο τυ „Ι εκσέλικσι τυ καπιταλιζμου στι Ροσία“. Στις 20 τυ Γενάρι, τυ 1897, μεταφέρετε κατ'απέτισι τυ δικαστιρίου, στι Σιδιρία, στο χοριο Συρενσκόγε τυ κιβερνίου Ραπτεσείσκει, όπου καταδικάστηκε να μένι 3 χρόνια εκσόριστος. Ι εκσορία στις παγομένες εκτάσις τις Σιδιρίας δεν ήταν δυνατο να μετριάσι τον ενθουσιαζμο τυ Λένιν για τι θέσι τυ προλεταριάτυ. Εκι τελίωσε πρότα το βιβλίο τυ „Ι εκσέλικσι τυ καπιταλιζμου στι Ροσία“ πυ τ'όχε αρχίσι στι φιλακι κε πυ μαφτο έδινε τι θανατικι πλιγι στο κόμα τον ναροτνικικε στις ιδέες τον, πυ επι ολόκληρος εόνες κιριαρχύσαν μέσα στον διανούμενο κόσμο τις Ροσίας.

Κατα το 1900 ι εκσορία τυ τελιόνι. Τον Γενάρι ο Ιλίτς γίρισε στιν Πετρώπολι, κε κι αφυ πολες φορες φιλακίστικε σινκεντρόνι γίρο τυ τυς αφοσιομένους ς'αφτον για ν'αγωνιστι μαζί τυς εναντίον τον ικονομιστον (ι μελοντικι μενσεβίκι). Στο μετακσι ορίμασε, μέσα στις τάκσες τυ ισχιρυ κόματος, ι ιδέα να εκδοθι για ενίσχισι τυ αγόνα κε τις οργανόσις ενος επαναστατικυ κόματος, μια πανροσικι πολιτικι εφημερίδα πυ θ'αποτελόζε, όπως έλεγαν τότε, το κεντρο τυ αγόνα. Κε πραγματικα σε μια ςίσχεπσι, πυ έγινε στο Οσκού, αποφασίστικε ι έκδοσι μιας τέτιας εφημερίδας. Ο Βλαδμίρος Ιλίτς μετανάστεψε τότε στο εκσωτερικο, κε το Δεκέβρι τυ 1900 διμος έφτικε στο Μόναχο ο πρώτος αριθμος τις εφημερίδας „Ισκρα“ (Σπίθα).

Γύρο στην „Ισκρα“ σιγα-σιγα συνκεντρώθηκαν και μορφώθηκαν όλα τα στελέχη του κόματος. Η „Ισκρα“ απέδωσε κιτική το κόματος και ο Λένιν δημοσίευσε το βιβλίο του „Τι πρέπει να κάνουμε“.

Στο βιβλίο αυτό διατιπώνετε για πρώτη φορά με σαφήνεια και απλότητα τα καθήκοντα του κόματος και ο δρόμος προς την λίσσι-τον χαράζεται με τον μεγαλοφυϊκό τρόπο που χαρακτηρίζει τον Λένιν.

Στο μεταξύ η «Ισκρα» κάρτε από την οδισία του Λένιν εξακολουθεί το έργο της. Ο αγώνας εναντίον του οικονομιστικού διεκσυχότατε αδιςόπιτα. Στην «Ισκρα» ο Λένιν αποκάλυψε μπρος στην εργατική τάξη το κόμμα των σοσιαλ-επαναστατών, 14 χρόνια πριν από το εσχρο τέλος-τους δίνοντας το καταφρονετικό αλλά και τεριαστο γιαφτος όνομα «επαναστατικό κόμμα της οδισίας».

Η οργανωτική επιτροπή που ιδρύθηκε από τον Λένιν συνέκντροσε στο διάστημα αυτό όλους τους ομίλους και τα διασκορπισμένα τμήματα του κόματος και έτσι κατέστη δυνατό να συγκληθεί το 1903 στο Μινσκ το πρώτο συνέδριο του Σοσιαλδημοκρατικού Εργατικού Κόματος της Ρωσίας. Στο περίφημο αυτό συνέδριο, που έθεσε τη βάση για το μελλοντικό σχίσμα μεταξύ μινσεβίκων, και μπολσεβίκων, η μεγαλοφυΐα του Λένιν φάνηκε σε όλο της το μέγεθος. Στο συνέδριο αυτό ο Λένιν προέδρευσε το μακρινό μέλος, μπόρεσε να προβλέψει τις συνέπειες τις φενομενικά ασίμαντες φιλονικίας όσον αφορά τη διατίπωση του πρώτου άρθρου του καταστατικού του κόματος. Πρώτος αυτός και νορίτερα από κάθε άλλον αντελήφθηκε την πραγματική μικροαστική φύση του απεραντολογίου του μελλοντικού μινσεβίκου.

Ο Λένιν εκσελέγισε απ' την πλειοψηφία του συνεδρίου ότι σίντακσι το κεντρικόν οργάνον και στο συμβόλιον του κόματος, ο Πλεχάνοφ και όλοι που ίσαν ως τότε σιναγονιστές του, άρχισαν να πέρνουν ένα εσφαλμένο δρόμον και γιαυτό τον Σεπτέμβριον του 1903 παρετίθικε απ'τι σίντακσι τις «Ισκρας» που τις μέρες εκείνες σινεκέντρονε όλο το θάρι πιροβολικόν του Μενσεβίκιζμου. Ο Λένιν εκδόιδι, εντος ολίγου την εφημερίδα που ίδρισε ο ίδιος. Τον Μάι του 1904 σιγκαλίτε το 2 σινέδριον του κόματος που ήταν κατα πλιονοψηφία μπολσεβίκικον. Στο σινέδριον αφτό ο Λένιν αποκαλίπτετε ως αρχηγός του μπολσεβίκιζμου. Μετα το σινέδριον διεφθίνι την Κεντρικη επιτροπή και τι μπολσεβίκικη εφημερίδα «Προλετάριος».

Τον Άύγουστο και Σεπτέμβριον του 1905, απο αφορμής του γεγονότος ότι η κυβέρνησις σχεδιάζει να διμιουργίσι, αφτί η ίδια μια Δύμα (Ροσικη βουλή) ο Λένιν κίριζετε κατα τις Δύμας αφτίς και προπαγανδίζει την ένοπλη εκσέγερσι και την ανατροπή του τσαριζμου. Επιστρέφει στη Ροσία και διεφθίνι απ' τον Σεπτέμβριον ως τον Οχτόβριον τις ιδίας χρονίας την προπαγάνδα και τις προετιμασίες για την ένοπλη εκσέγερσι. Η πρότι απόπειρα του απολεφτεροτικού αγώνα τις εργατικής τάξης καταστέλετε εματιρά.

Τον Απρίλι του 1906 παρεθρίσκετε ως ισιγιτις διαφόρον σοδαρον ζιτιμάτων στο 4 σινέδριον του σοσιαλδημοκρατικού κόματος της Ροσίας που έγινε στη Στοκχόλμη και όπου η μπολσεβίκη και η μενσεβίκη άρχισαν να σινεργάζοντε. Ίνε ένας άχαμπτος σιζιτιτις και παρακολουθι άγριπνα όλες τις προσπάθειες που αποβλέπουν στην νόθεψι του Μαρξισμου και τι ματεοσι κάθε επαναστατικής δράσεως.

Όταν μετα το σινέδριο επέστρεψε στη Ρωσία ανέλαβε τι διέφθισι τις μπολσεβίκικις μερίδας του κόματος και εκδόκε τον «Προλετάριο», δημοσιογραφικόν όργανον του μπολσεβίκου που σινέτασε αφτός ο ίδιος. Εκτεπίς διεκσάγει ένα αμίλικτό αγόνα εναντίον του μενσεβίκου και του σοσιαλεπαναστον, εναντίον τις οπορτυνιστικίς-τον ταχτικίς και προ πάντον εναντίον του Πλεχάνου, πύχε γίνει ο μανιόδισ ιπέρμαχος του μενσεβικισμού. Σίνχρονα άρχισε ν'αγωνίζετε αποφασιστικά κατά τον καντετ (σινταγματικί δημοκράτες).

Τον Απρίλι-Μάι του 1907 ο Λένιν πήρε μέρος στις εργασίες του 7-ου Συνεδρίου του Σοσιαλδημοκρατικού εργατικού Κόματος. Μετα καταφέγγι για δεύτερη φορά στο εξωτερικό και τον Άβγυστο του 1907 παρεδρίσκετε ως αντιπρόσωπος στο σινέδριο τις Στυτγάρδισ τις 2-ις διεθνους όπου συζιτίθηκε το ζίτιμα τις θέσις του σοσιαλδημοκρατον απέναντι του πολέμου.

Ο Βλαδίμιρος Ιλίτς μαζί με τη Ρόζα Λυξεμπουργκ προτίνι τις περίφιμες θέσεις του: „Σε περίπτωσι ιμπεριαλιστικού πολέμου αρχίζει η σοσιαλιστικί επανάστασι“.

Στι συνδιάσκεψι του κόματος τον Δεκέβρι του 1908 αναλαμβάνι τον αγόνα εναντίον του διαλιτικού τάσεον μέσα στο κόμα, που αποσκοπούσαν τι διάλισι τις παράνομις οργάνοσις και τι νομιμοπίσι του κόματος με κάθε θισία, έστο και επι θισία αναβολις τις επανάστασις ίτε ενκατάλιψις τον βασικόν αρχόν του σοσιαλισμου. Με τον ίδιο ζίλο επετέθηκε εναντίον του οτζοβισμού (τάσι που απετύσε την ανάκλησι απ' την τσαρικί Δύμα του σοσιαλδημοκρατον βουλευτον). Απο τα 1909 ως τα 1911 ο Βλαδίμιρος Ιλίτς ζύσε στο Παρίσι όπου εργαζόταν στην κεντρικί

επιτροπή το κόματος, έκανε μαθήματα στο σχολίο το κόματος, κε γενικά πραγματοποιήσε μια πλατιά θεωρητική εργασία.

Το 1912 ο Λένιν αφιερώνι το μεγαλύτερο μέρος τις δράσεις-του για τιν αναδιοργάνωσι το κόματος, συμμετέχε στι συνδιάσκεψι το κόματος που έγινε στην Πράγα κε τον Ιούλι το 1914 μετίκιζε στι Γαλικία για να βρίσκετε πλυσίεστερα προς τα Ροσικά σίνορα κε να εκσασκι κατ' αφτον τον τρόπο μεγαλύτερι επιροι πάνο στο ροσικο επαναστατικό κίνημα.

Απ' εδο διεφτίνι τιν εργασία κε πέρνι πολες φορές κε ενεργο μέρος στι σίντακσι τον εφμερίδον. «Σοσιαλδημοκράτις», «Πράβτα» (Αλήθεια), «Ζβέζτα» (Αστρο) κε στο ημερολόγιο «Προζβέσένιε» (Αναμόρφωσι). Σινάμα συμμετέχι, σε μια ολόκληρι σιρα σοβαρον σισκέπσεον τις κεντρικισ επιτροπισ τον μπολσεβίκον.

Το 1913 ο Λένιν εκσασκι μεγάλη επιροι πάνο στι δουλια τον πέντε μπολσεβίκον στι Δύμα κε διεκ-άγι στον τίπο ένα λισαζμένο αγόνα με το σκοπο να κρατίσι ανόθεφτα απο κσένες επιροες τα ετιματα τις εργατικισ τάκσις.

Ι έκρικσι το Ιμπεριαλιστικυ πολέμυ τον 'Αόγουστο το 1914 βρίκε τον Βλαδίμιρο Ιλιτς μαζί με τον Ζινόβιεφ σ' ένα απομακριζμένο χοριο τις Γαλικίας. Ι Αφστριακι κιθέρνισι διέτακσε τιν φιλάκισι κε τον διο, ος κατασκόπον το τσάρυ, κε τυς κράτισε στι φιλακιδιο περίπυ θδομάδες. Στο τέλος με πολι δυσκολία κατόρθοσαν να φύγυν στην Ελβετία.

Εφτις απ' τις πρώτες μέρες το πολέμυ ο Βλαδίμιρ Ιλιτς άρχισε μια αδιεόπιτι πολεμικι εναντίον το πολέμυ

κε δημοσίεψε τότε πάνω στο ζήτημα αφο τις θέσεις-
του πύχαν ως βασική-της ιδέα τι μεταβολι το ιμπερια-
λιστικυ πολέμου σε εμφίλιο. Ο Λένιν διεκσάγι τον
αγώνα-του „εναντίον του ρέθματος“, εναντίον του σοσιαλ-
πατριωτισμου κε του σινθίματος τις εθνικισ άμινας, που
με πάθος διακίριτουν ι σοσιαλ-πατριότες.

Ολόκληρο τον χρόνο του 1915, αφιερόθηκε σ'αφτον
τον αγώνα. Στι συνδιάσκεψι τις Βέρνις, το 1915 κε
στι συνδιάσκεψι τις Τσιμεραλντ το Σεπτέμβρι του ίδιου
έτους ο Βλαδίμιρος Ιλιτς ήταν ο πιο επιφανισ αντιπρό-
σωπος τις αντιπολιτεφτικισ πτέριγας. Τον Απρίλι του
1916 στι συνδιάσκεψι του Κένταλ βρίσκονταν επι κεφαλισ
τις αριστερας αντιπολίτεφσις με την κατηγοριματικι ακσίσι-
να λιβθύν τα ακρότερα του μέσον εναντίον του πολέμου,
(γενικι απεργία, σαμποταζ, ένοπλι εκσέγερσι μεταβολι
του ιμπεριαλιστικυ πολέμου σε εμφίλιο).

Ι επανάστασι του 1917 κατέστισε δυνατι την επι-
στροφι του Λένιν στι Ροσία. Στις 4 του Απρίλι δημο-
σίεψε στιν Πετρώπολι τις περίφιμες θέσεις-του υπο τον
τίτλο: „Πρέπι ν' απορίψομε τα κυρέλια τις σοσιαλ-
δημοκρατίας κε να φορέσουμε τα πραγματικα φορέματα
του κομουνιζμου“. Στις 17 του Απρίλι σ' ένα-του λόγο στο
ανάχτορο τις Πετρώπολις έρικσε το σίνθιμα «Ζίτο
ι πανκόζμια σοσιαλιστικι επανάστασι».

Τις μέρες αφτες φάνικε πως ο Λένιν ήταν ο με-
γαλοφυις αρχιγος τις επανάστασις, που προετιμάζονταν
για την κατάλιψι τις εκσυσίας.

Πρότος αφτος τότε έδοσε τα σινθίματα που χάρα-
ξαν στους εργάτες κε χορικους το δρόμο-τους. Τις μέρες
αφτες προετίμαζε πραγματικα την επανάστασι.

Τα γεγονότα τις 3 κε 4-ις Ιουλίου ανάγκασαν για τελευτέα φορά τον Ιλίτς να καταφύγει στην παράνομη ζοι. Επί 4 μήνες ήταν υποχρεωμένος να ζει παράνομα στη Φιλανδία, κρυμμένος μέσα σε άθλιες καλύβες. Αλλα κε απο τις κρίπτες-του αρτες κσακολουθούσε να κατεφθίνει το μικλοεθνικο κόμα κε να προετιμάζι το δρόμο τις νίκις για ην εργατικη τάκσι.

Τιν τελευτέα αρτι περίοδο τις παράνομις ζοις απο-κριστάλανε το σίνθιμα: „Πρέπι όσο μπορούμε γλίγορα να καταλάβομε την εκσυζία, αλιότικα ίστερα ίνε πολι αργά“.

Στις 7 του Νοέβρι ι ρόσι εργάτες κε χορικι πήραν στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινσι του Λένιν.

Απ' τις 25 του Οχτόβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του συμβουλίου τον επιτρόπον του λαου. Απ' τι στιγμή εκίνι αρτος ήταν εκίνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικις επανάστασις κε το διέφθινε ασφαλως δια μέσου όλον τον κινδύνον.

Στο εσωτερικο κε εκσωτερικο τις χώρας ι μπουρζουαζία, που ο τολμειρος αγόνας κε ι νίκι τις Ροσικις εργατικις τάκσις αποστέρισε τις εκσυζίας κε τον αγαθόν-τις, σινκέντροσε όλο το μίσος-τις πάνο στον Λένιν. Αλλα κε ι διεθνις μπουρζουαζία τον μισούσε κε αρτι ιπεροβολικα, γιατι καταντύσε ότι ι νίκι τις εργατικις τάκσις στη Ροσία θα ενέπνεε κενύργια ορμι στον αγόνα τον εργατον στις άλλες χώρες κε θα ίχε αργα ι γρίγορα ος σινέπια τι νίκι τον εργατον όλον τον χορον. Το απερίγραπτο μίσος τις ντόπιας κε κσένις μπουρζουαζίας κατέλικσε σε μια αποφασιστικη απόπιρα εναντίον τις ζοις του Λένιν. Αστικα όργανα καλούμενα σοσιαλιστες, ανέλαβαν να εκσολοθρέψουν

Τα γεγονότα τις 3 κε 4-ις Ιουλίου ανάνκασαν για τελευτέα φορά τον Ιλίτς να καταφύγει στην παράνομη ζοι. Επι 4 μέρες ήταν υποχρεωμένος να ζει παράνομα στη Φιλανδία, κριμένος μέσα σε άθλιες καλίδες. Αλλα κε απο τις κρίπτες-του αφτες κσακολουθούσε να κατεφθίνι το μικροεθνικο κόμα κε να προετιμάζι το δρόμο τις νίκις για την εργατικι τάχσι.

Την τελευτέα αφτι περίοδο τις παράνομις ζοις απο-κριστάλανε το σίνθιμα: „Πρέπι όσο μπορούμε γλίγορα να καταλάβουμε την εκσυζία, αλιότιχα ίστερα ίνε πολι αργά“.

Στις 7 του Νοέβρι ι ρόσι εργάτες κε χορικι πήραν στα χέρια-τους την εκσυζία κάτω απ' την κατέφθινσι του Λένιν.

Απ'τις 25 του Οχτόβρι ο Λένιν ήταν πρόεδρος του συμβουλίου τον επιτρόπον του λαου. Απ'τι στιγμή εκείνι αφτος ήταν εκείνος που κατέφθινε το πλίο τις Ροσικις επανάστασις κε το διέφθινε ασφαλως δια μέσου όλον τον κινδύνον.

Στο εσωτερικο κε εκσωτερικο τις χώρας ι μπουρζουαζία, που ο τολμειρος αγόνας κε ι νίκι τις Ροσικις εργατικις τάχσις αποστέρισε τις εκσυζίας κε τον αγαθόν-τις, σινχέντροσε όλο το μίσος-τις πάνο στον Λένιν. Αλλα κε ι διεθνις μπουρζουαζία τον μισύσε κε αφτι ιπεροβολικα, γιατι καταντύσε ότι ι νίκι τις εργατικις τάχσις στη Ροσία θα ενέπνεε κενύργια ορμι στον αγόνα τον εργατον στις άλλες χώρες κε θα ίχε αργα ι γρίγορα ος σινέπια τι νίκι τον εργατον όλον τον χορον. Το απερίγραπτο μίσος τις ντόπιας κε κσένις μπουρζουαζίας κατέλικσε σε μια αποφασιστικι απόπιρα εναντίον τις ζοις του Λένιν. Αστικα όργανα καλούμενα σοσιαλιστες, ανέλαβαν να εκσολοθρέψουν

της Ρόσας αρχηγος και μετακει αφοτον και τον Λένιν. Η σοσιαλ-δημοκράτρια Δόρα Καπλαν έστρεψε το όπλο εναντίον του Λένιν την όρα πύδγενε απο μια εργατικη συνέλεψη. Ο Λένιν τότε διέφυγε τον θάνατο, και η εργατικη τάκει δεν έμινε χωρις αρχιγο. Ο Λένιν έξικε έφερε σε πέρας το έργο τις άμινας τις επανάστεις τον εργατον και ενκενιάσε τι δημιουργία τις κενύργιας ζοις.

Ο Λένιν δεν όρίσκετε πια στη ζοι. Ο Λένιν πέθανε στη 21 του Γενάρι του 1924.

Ο Λένιν όμος μας άφικε το Λενινιζμο, ένα μεγάλο σχολιο του αγόνα και μια μεγάλη διδασκαλία.

Μας άφικε ακόμα το Λενινιστικο κόμα — το κόμα τον μπολσεβίκον.

Ο Λένιν αντικαθίστατε με το κόμα του Λένιν.
Ο Λένιν αντικαθίστατε με τι γενεα του Λένιν.

E-8
825

